

захисту населення, зокрема в США та Англії. Саме у цій сфері досить широко використовується лексика, що позначає недоліки людини.

Мовні одиниці, які репрезентують антропологічний фактор, привертають увагу філологів. Інтерес до людини сприяє новим напрацюванням у різноманітних сферах науки.

ОСОБЛИВОСТІ ЖІНОЧОГО ТА ЧОЛОВІЧОГО МОВЛЕННЯ

Доп. – Хворост Г., ПР-32

Наук. кер. - канд.філол.наук, доц Кобякова І.К.

В наш час спостерігається підвищення інтересу до вивчення гендерних аспектів мови і мовлення. Це зумовлено, з одного боку, посиленням феміністського руху, а з іншого – загальною тенденцією лінгвістичних наук до вивчення соціальних умов, за яких відбувається комунікація, зокрема, людського чинниками в мові.

Враховуючи результати досліджень, можна зробити висновок про те, що все ж таки немає значних відмінностей у мовленні жінок та чоловіків, так само як не існує окремої “жіночої” чи “чоловічої” мови.

В мовленнєвій поведінці персонажу-чоловіка можна виділити наявність ряду наступних стратегій, які історично характеризують чоловіче мовлення:

- персонажу-чоловіку притаманне грубе переривання жінки;
- важливу роль в комунікативній поведінці персонажа-чоловіка грає реалізація наказу;
- реалізація погрози втрачає свою силу, однак, ще зустрічається в висловлюваннях персонажа-чоловіка.

Разом з цим, поряд з великою емоційністю, мовленнєвій поведінці чоловіка стає притаманним часте використання комунікативних стратегій, які характеризують мовлення персонажа-жінки:

- спроби персонажа-чоловіка мирно вирішити конфлікт;

- мовленнєва поведінка чоловіка на даному етапі характеризується реалізацією комунікативних засобів, які відображають його сором'язливість, ніяковість, невпевненість в собі, що типово для мовлення жінки;

- для мовленнєвої поведінки персонажа-чоловіка характерною стає різка зміна теми розмови, скачка з однієї думки на іншу.

В свою чергу, в комунікативній поведінці персонажа-жінки велику роль починає відігравати чоловічі комунікативні стратегії. Поряд з цим, як і раніше велике значення відводиться й наступним елементам суцільно жіночої мовленнєвої поведінки:

- персонажу-жінці притаманна стратегія можливого вирішення конфлікту мирним шляхом;

- характерною рисою жіночої комунікативної поведінки є скачки з думки на думку. Однак ця риса поступово втрачає свою значимість, результатом чого стає логічна зв'язаність мовлення;

- основними темами жіночого мовленнєвого висловлювання, як і раніше залишається турбота про свій зовнішній вигляд та про себе.

Одночасно, на даному етапі спостерігається зміщення жіночої мовленнєвої поведінки в сторону використання чоловічих комунікативних стратегій:

- часта реалізація наказу в мовленнєвій поведінці персонажа-жінки по відношенню до персонажа-чоловіка, яка супроводжується використанням образ та іронії;

- мовленнєвій поведінці жінки більш притаманні філософські роздуми та теми, відмінні від родини, дітей та зовнішності.

Сумуюче все вищезазначене, можна відмітити факт, що рух фемінізму значній мірі сказався на мовленнєвій поведінці представників обох статей, а це призводить до зміщення та зближення мовленнєвої поведінки і комунікативних стратегій.